

Περί δικτατόρων

Σήμερα σκέφθηκα να γράψω λίγα λόγια για τους δικτάτορες. Αφορμή μου έδωσαν οι διαδηλώσεις στη Νότια Κορέα ενάντια στον Νοτιοκορεάτη δικτάτορα καθώς επίσης οι δηλώσεις του Τούρκου «ημιδικτάτορα» Έβρεν που έκαμε μετά την καταδίκη της Τουρκίας από το Ευρωκοινοβούλιο, για την γενοκτονία των Αρμενίων. Ο κύριος Εβρέν μόλις άκουσε για την καταδίκη απείλησε ότι θα επανεξετάσει τις σχέσεις της χώρας του με το Νάτο!

Δεν ξέρω αν είναι λόγω περιστάσεων ή λόγω ιδιοσυγκρασίας αλλά από μικρός έμαθα να μισώ και να αηδιάζω όλους τους σύγχρονους δικτάτορες ή ημιδικτάτορες είτε αυτοί ευρίσκονται στην Ευρώπη ή την Ασία ή την Αφρική ή τη Λατινική Αμερική.

Βέβαια δεν μπορούμε να πούμε ότι όλοι οι δικτάτορες είναι πάντοτε οι ίδιοι γιατί δεν μπορούμε να συγκρίνουμε τον Χίτλερ με τον Μουσολίνι ή τον Φράνκο με τον Σαλαζάρ, όπως δεν μπορούμε να συγκρίνουμε τον Μάρκος των Φιλιππίνων με τον Πινουσότ της Χιλής ή τον Εβρέν της Τουρκίας με τον Ιωαννίδη της Ελλάδας.

Όμως είναι αποδεδειγμένο ότι όλοι οι δικτάτορες ενεργούν περίπου με τον ίδιο τρόπο γιατί έχουν τα ίδια συστατικά και εμφορούνται από τα ίδια «ιδεώδη». Όλοι χωρίς καμιά εξαίρεση υπεραγατούν τον εαυτό τους και την εξουσία και αρέσκονται στις κολακειές και τους επαίνους. Τους λείπει φυσικά η συνείδηση και είναι περιχαρκακωμένοι στην ιδεολογία του ηγετισμού. Ζητούν συνεχώς δόξα και ακολουθούν πάντοτε το δικό τους δρόμο, ουδέποτε όμως εκείνο που θέλει ο λαός τους. Οι εκλογές τους προκαλούν αλλεργία παρόλο που πρόσφατα μας δόθηκε η ευκαιρία να δούμε ωρισμένους δικτάτορες μεταξύ των οποίων και τον Εβρέν εφφέντη που στην προσπάθειά τους να ικανοποιήσουν την διεθνή κοινή γνώμη διεξάγουν και εκλογές με μαγειρευμένα αποτελέσματα. Οι εκλογές αυτές συνήθως γίνονται με την εξαγορά ψήφων, με την άσκηση ψυχολογικής βίας, με τον αποκλεισμό όλων ή ωρι-

σμένων κομμάτων ανάλογα με την περίπτωση με αρκετή νοθεία και γενικά με την χρησιμοποίηση όλων εκείνων των μέσων που χρειάζονται για την κιθδηλοποίηση της δημοκρατίας.

Βέβαια για να τα καταφέρουν όλα αυτά οι δικτάτορες ή ημιδικτάτορες χρειάζονται στηρίγματα τα οποία δυστυχώς βρίσκουν σε εκείνους που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους είτε ευρίσκονται εντός της χώρας τους ή εκτός της χώρας τους.

Είναι επίσης αποδεδειγμένο ότι όλοι οι δικτάτορες ξέρουν να προσποιούνται και ξέρουν να κάμνουν την πληροφόρηση με τον δικό τους τρόπο. Διάλογο επιδιώκουν μόνο μεταξύ κωφών και θέλουν πάντοτε να επιβάλλονται. Γενικά ξέρουν να κτίζουν πάνω στη ζημιά του λαού τους και συνήθως δεν τους ενδιαφέρει η ιστορία ούτε ο ένδοξος θάνατος. Βέβαια τελικά κερδίζουν την αθανασία όχι όμως για τα καλά που έκαμαν αλλά για τα κακά. Γι' αυτό η μνήμη που αφήνουν στις μετέπειτα γενεές είναι πάντοτε βδελυρά και ακατανόμαστη.

Όλοι οι δικτάτορες συνηθισμένοι να ακούουν επαίνους δεν ημπορούν να αντιμετωπίσουν την θροντή της πραγματικότητας ούτε ακόμη και αυτή την απλή φωνή της κριτικής. Έτσι είναι και ο Εβρέν εφφέντης ο οποίος νομίζει ότι ζούμε ακόμη στην εποχή των Σουλτάνων και των Πασάδων. Βέβαια οι φίλοι του που ξέρουν καλά τις ιδιοτροπίες των δικτατόρων θα βρουν τρόπο να τον καλμάρουν με κολακειές με επαίνους και τα τοιαύτα. Και αυτό μέχρι που να εκραγεί το ηφαίστειο στην Τουρκία για να έλθουν τα ξαφνικά και ανέλπιστα που είναι και τα πλέον οδυνηρά γιατί αυτοί ξέρουν να διορθώνουν αρκετές από τις αδικίες που έκαμαν οι διάφοροι δικτάτορες εις βάρος των λαών τους και εις βάρος των γειτόνων τους. Αυτή πρέπει να είναι και η τύχη που θα έχει κάποτε και ο κύριος Εβρέν γιατί όπως ξέρουμε υπάρχει εκτός των άλλων και η θεία δίκη η οποία δεν ξέρεει να κάμνει εξαιρέσεις στην πορεία της.

A.M. Δημητριάδης